

ДЕНЯТ НА СКАКАЛЦИТЕ

Дейвид Уилкерсън
10 Декември 2001

В Откровение 8 ние четем за седемте ангели, които затръбиха. Тези мощни рогови звуци предупреждават цялото човечество за страхотни бедствия на земята.

Първите четири рогови изпълнения предупреждават за невероятно силно замърсяване, което ще отрови дърветата, тревата, реките и моретата, както и въздуха. Водите ще станат горчиви и небето ще се смрачи над една трета от територията на земята.

След това, в глава 9, идва пето предупреждение. Той описва нашествието на скакалци:

„И от дима излязоха скакалци по земята; и даде им се сила, както е силата, що имат земните скорпии” (Откровение 9:3).

Кой стои зад този ужасяващ рояк от скакалци? Самият Сатана: „като затръби петият ангел, видях една звезда паднала на земята от небето, на която се даде ключа от бездънната пропаст” (9:1).

Сатана е звездата, която падна от небето. И на него му е позволено да отвори портите на ада и да освободи армия от демонични скакалци. Веднага щом дяволът отваря вратата на тази бездънна яма, огромни кълба от дим излязат от там. Димът бива толкова плътен и проникващ, че скрива слънцето и прави небето черно и потискащо.

Разбира се, тези скакалци не са истински насекоми. Това са обладани от демони и контролирани от Сатана хора: „лицата им бяха като човешки лица” (9:7). Казано ни е, че те имат дълга коса: „те имаха коса като косата на жените” (9:8). И носят украшения на главите си, или тюрбани: „на главите им имаше като корони” (9:7).

Тези демонични скакалци нападат изведнъж, като скорпионите. И причиняват ужасно мъчение на своите жертви: „и мъката беше като мъка от скорпия, когато ужили човека” (9:5).

Гръцката дума за „скорпия” тук означава „отровител, този, който трови”. Скакалците също са описани и като бойци: „При това, имаха нагръдници като железни нагръдници; и шумът на крилата им беше като шум от колесници с много коне, когато тичат на бой” (9:9).

Образът тук е на армия от демонични мъчители, подскачаща като коне, които искат да се бият. Техните „крила” загатват, че те могат да жият от въздуха. И ужилването им е смъртоносно: „Имаха и опашки подобни на скорпиини, и жила; а в опашките си имаха сила да повреждат човеците пет месеца” (9:10). Накратко казано, всеки от тези обладани от демони хора имаше способността да ужилва, или да отравя, на земята или от въздуха.

Това не е мистична алегория - това е истинска човешка армия.

В последните дни, носещата тюрбани сатанинска армия от мъчители ще бъде освободена на земята. И тези движени от демони фанатици ще донесат унищожение и страх на цялото човечество.

Богословите от 17-ти век, включително и много пуритани, вярвали, че тази армия от скакалци са мохамедани. Те гледали на нашествието на скакалците като на световен ислямски джихад или свещена война.

Преди години, един добре известен писател на име д-р Уърдсуърт описа този сценарий в своя книга за исляма и Мохамед. Според него облаците дим в Откровение 9 са учението на исляма. Като гъст облак, ислямът заслепява очите на хората, като възпира истината и изпълва умовете им с тъмнина. Той дори има власт да заслепи цели народи.

Уърдсуърт поучавал, че от този доктринален дим ще излязе армия, огромна като орди скакалци. Като други хора от своето съвремие, той също вярвал, че това е мюсюлманска армия. Тя ще се състои от безскрупулни, дългокоси и носещи тюрбани войници. И те ще вилнеят от нация в нация, налагайки там ислямската религия.

Това всъщност се случи при раждането на исляма. Мохамед, в шести век, създаде ислямската религия. И заставайки начело на огромна армия от конници, той помете голяма част от земята.

Тези мохамедани воюваха срещу римокатолиците, гръцките католици и евреите. Те превзеха цяла Азия, от река Ефрат в Близкия изток до Константинопол - днешния Истанбул, Турция. Те завоюваха Светите земи, цяла Мала Азия (включително и територията на седемте църкви в Азия), Гърция, всичките острови в източната част на Средиземно море и Северна Африка. След това прекосиха Гибралтарския проток и влязоха в Испания, където основаха мюсюлманско царство.

И накрая навлязоха във Франция, но мохамеданите претърпяха опустошително поражение в Тур. Точно тогава могъщото помитащо ислямско нашествие в цяла Европа беше спряно.

Днес, лидери и дипломати твърдят: „Ислямът е религия на мира“. Но всичко в историята на исляма силно и категорично противоречи на това. Повечето войни, които се водят в момента, са между мюсюлмани и някоя друга група или нация.

Истината е, че ислямът е роден в насилие, и от тогава досега е религия на меча. Моллите и аятоласите налагат ислямските закони като налагат хората с камшици и като им отсичат пръстите, крайниците или дори главите. Тези брутални практики са често срещано явление в много мюсюлмански държави, включително и в Афганистан.

Освен това, в почти всяко мюсюлманско сърце има вродена омраза към евреите. Почти е невъзможно да се намери ислямист някъде, който вярва, че Израел има право да съществува.

Мюсюлманите може да отричат терористичните актове срещу Америка, но същевременно викат: „Унищожете Израел!“. Те гледат на тероризма срещу Израел като на праведен джихад, свещена война, изискана от тяхната вяра. Ето защо милиони мюсюлмани по света открито хвалят Осама бин Ладен като герой.

На нас също ни се казва, че само няколко мюсюлмани са терористи. Но не е ли терорист всеки, който вярва, че друг народ няма правото да съществува? Ако такъв човек вярва, че е допустимо да се тероризират други хора, то той е терорист в сърцето си, макар и никога той да не вдигне пръст и да навреди на някого. Не е нужно той да забива самолет в офис сграда. Той вече е терорист, когато се радва на това, че един евреин е нападен или убит. До тук с исляма като религия на мира.

Не се заблуждавайте, това не е расистко послание. Бог обича всеки мюсюлманин толкова, колкото обича и всеки евреин и езичник. Но Господ има сериозен проблем с учението на исляма. И Той ни е призовал да се молим за мюсюлманите.

Ние трябва да умоляваме Бога да спаси много ислямски лидери, така както спаси Савел от Тарс и го направи мисионер към света. Мюсюлманите са слепи за истината заради сатанинското покривало. Но Бог може да премахне това покривало и да им отвори очите за Евангелието на любовта, която е Христос.

На многобройните като скакалци хора е даден ограничен период от време, за да вършат своята мъчителна работа.

„И позволи им се, не да убиват тия, но да ги мъчат пет месеца“ (Откровение 9:5). Тези скакалци не могат да унищожат държавите. Те могат само да ги тероризират. И „пет месеца“, които са споменати тук, означава, че имат ограничено време да извършат своята демонична работа.

Вярвам, че това предупреждение ни казва две неща:

1. Терористите няма да успеят да унищожат Америка.
2. Ние трябва да се подготвим за предстоящите бедствия.

Америка вече е ужилена от опашката на скорпиона, чрез трагедиите в Световния търговски център и Пентагона. И сега ние усещаме неговата отрова чрез атаките с антракс.

Ние знаем също, че години наред Ирак трупа запаси от химически оръжия. Несъмнено смъртоносни доставки се прекарват незаконно и в други мюсюлмански страни. Ислямски „войници“ по целия свят просто чакат сигнал, за да започнат своите атаки. Казано по-просто, скакалците на Сатана гъмжат, и заплахата, пред която сме изправени, е реална. Но ние трябва да помним, че тези контролирани от дявола хора, са ограничени в щетите, които Бог ще им позволи да нанесат. Те не могат да унищожат Америка или която и да е друга държава.

Може би се чудите „Защо Бог позволява на тези скакалци да разпространяват терор дори и за ограничен период от време?“

Исус отговори на този въпрос така: „Понеже си опазил Моята заповед да търпиш, то Аз ще опазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита ония, които живеят по земята“ (Откровение 3:10) .

Исус се позовава на едно събитие, чието случване ще засегне цялото човечество. На гръцки, фразата „времето на изпитанието“ означава време на изследване, на изпитване, на доказване. А думата „изпита“ тук означава да поставя под изпитание, да тествам. Христос описва времето на изпитание за целия свят. Какво означава това време на изпитание за невярващите? Това е време, когато Бог ще попита всеки човек: „Когато скакалците гъмжат и тероризират твой народ, ще Ме признаеш ли? Ще се обърнеш ли към Мен, за да те избавя? Правителствени ръководители, ще признаете ли нуждата от Моята помощ? Ще Ми се доверите ли да ви защитя?“

„Или ще прибегнете към гордостта от собствената си мощ, позовавайки се на ръцете си и на оръжията си? Поне ще вземете ли предвид мисълта, че без Мен вие не можете да просперираате, независимо дали е по време на война или мир?“

Разбира се, аз вярвам, че ние трябва горещо да се молим за войниците от нашата армия. Но, за съжаление, аз не виждам доказателства за това, че Америка е обърнала сърцето си към Бога. С малко изключения, нашите лидери само на думи признават Господа. А те се доверяват вместо това на генералите, на стратегии, технологиите и на съюзниците.

Но и терористите биват изпитвани. Господ пита тях, както и всички ислямисти: „Ще посегнете ли на Израел? Не говорете за мир, когато мразите евреите. Ако продължавате с кървавия си тероризъм, Аз ще покажа исляма като една насилническа религия. Тогава ще бъдете осъдени от ближния ви човек, тук, на земята, както и в Съдния ден“.

Църквата на Исус Христос е истинската изпитна площадка.

Никои други хора няма да бъдат изпитани толкова строго, както Божиите светии. И така, какъв ще е нашия тест? Пред какво изпитание ще се изправи църквата? Нашият тест ще е свързан с упованието ни в Бога и в Неговото Слово. Той ще провери дали ще изберем да ходим пред Него с вяра. Много скоро ще видите скакалците на Сатана да тероризират всички около нас. Ще има страх от всички страни. Икономиката ще се разтrese, ще се влоши положението на държавата ни. Много работни места и начини за препитание ще бъдат закрити, кариерите на много хора ще се провалят.

Лошите новини от Америка ще уплашат останалата част от света. Когато дойде това време, един-единствен въпрос ще възникне за църквата на Исус Христос: „Божиите хора ще запазят ли своя мир?“

Тоест ние ще се доверим ли на Неговите обещания да ни пазят? Ще Му се доверим ли, като знаем, че сме в Неговите ръце? Ще бъдем ли смели, без значение от това колко мрачни стават нещата около нас?

Исус задава следния въпрос: „Когато дойде Човешкият Син, ще намери ли вяра на земята?” (Лука 18:8). Трагично е, че много християни се доверят на Бог само до определена степен. Когато трудностите и мракът надвишат тази граница, вярата им изведнъж започва да отслабва. Питам ви: когато всичко се срива, и всички около вас се страхуват, ще можете ли да запееете: „Добре е на душата ми!”?

Божият фокус в тези тежки времена не е върху тероризма или ислямския свят. Той се присмива на заплахите на радикалните мюсюлмани. Те не могат да попречат на делото Му. Нито могат да попречат на Неговата цел да достигне света със Своето Евангелие. В момента Господ е загрижен за исляма до там, че единствено да го използва като тояга за наказание за отстъпническите нации в този час на изпитание.

Не, Божият фокус точно сега е върху Собствения Му народ. Той е загрижен за църковното Си тяло тук на земята. И въпросът, с който Той е зает, е: дали Неговите хора стават все по-спокойни и пазят мира си, дори когато скакалците се разяряват? Когато дойде краят, дали Той ще ни завари да растем във вярата, или ще живеем разколебани?

Знаем, че скакалците са ограничени в способността си да унищожат народите. Те са ограничени и във времето, в което трябва да тероризират света. Но Бог също е поставил и още едно ограничение на тази демонична армия: „Но им се заръча да не повредят... нито някое зеленище, нито някое дърво, а само такива човеци, които нямат Божия печат на челата си” (Откровение 9:4).

Докато подготвях това послание, аз търсих Господа за слово на надежда. Искях Неговите светии да знаят, че Той ще се грижи за нас, докато целият свят се клати. Искях да изградя вярата на хората в Божието обещание, че Той ни поддържа в трудни времена.

Тогава осъзнах, че вече съм писал много по този въпрос. Всъщност аз преброих единайсет такива послания (всяко от които присъстваха в книгата ми Божият план за защита на Своя народ през предстоящата депресия). И накрая, аз бях воден към Откровение 9, главата за скакалците. Докато четях стих 4, относно Божията заповед да не унищожават нищо зелено, една мисъл се появи в ума ми. Осъзнах, че ключът към безопасност във всяко време на терор е: „остани зелен”

Давид пише: „А аз съм като маслина, която зеленее в Божия дом; уповавам на Божията милост от века до века” (Псалм 52:8).

„Зеленото”, за което Давид говори тук, означава духовно здраве. Това означава да се развиваш, да растеш, да бъдеш плодороден. Давид ни казва: „Моето здраве идва от уповаването ми в Бога. Аз процъфтявам, защото се обръщам към Него. Доверието ми в Него произвежда духовен живот в мен”.

Ето я славната истина за силата на това да останеш зелен.

„Така казва Господ: Проклет да бъде оня човек, който уповава на човека, и прави плътта своя мишца, и чието сърце се отдалечава от Господа. Защото ще бъде като изтравничето в пустинята, и няма да види, когато дойде доброто, но ще обитава в сухите места в пустинята, в една солена и ненаселена страна” (Еремия 17:5-6).

Господ предупреждава: „Не доверявайте на човека. Ако поставите вярата си в човешката сила, вместо в Мен, ще бъдете прокълнати”. Това е валидно за всяка държава и народ.

На 11 септември 2001 г., когато мохамеданите забиха своите отровни жили в кулите на Световния търговски център, това беше призив към нашата нация да се събуди. Америка имаше възможността да се смири и да призове Господа. Това беше шансът да признаем нуждата си от Бога, да признаем, че не можем да спечелим всяка война или да направим какъвто и да е напредък без Него.

Ние вече показахме тази основна необходимост върху нашите монети: „Ние вярваме в Бога”. Но дълбоко в сърцата ни, ние трябва да признаем нуждата си от Господ. След 11 септември Америка не се обърна към Бога. Вместо това, гордостта надделя. Ние бързо се доверихме на съвременните технологии, на военната мощ, на събирането на разузнавателна информация, на екипите от командоси.

Аз вярвам, че виждаме едно тъжно повторение на това, което се случи през войната в Персийския залив. В нощта, когато американските войски нахлуха в Ирак, президентът Буш старши прекара нощта на колене. Бог благослови Америка с победа в този конфликт.

След това се проведе зрелищен парад с музика и конфети, за да почете и възхвали нашите военни лидери. Но нито една дума не се спомена за Господа.

Бог да ни е на помощ сега, ако поставим нашето доверие в интелигентните бомби и модерните оръжия. Неговото Слово ни предупреди: „Проклет да бъде оня човек, който уповава на човека”.

Какво е това проклятие? Еремия казва, че ще бъдем сведени до „изтравниче в пустинята” (17:6). С други думи, ние няма да бъдем едно високо, зелено дърво като останалите дървета в гората. Вместо това, ще бъдем като изолиран шубрак в пустинята, унижен и опетнен, нямайки с какво да се похвали.

Добрите времена на Америка, просперитет и благословието ще бъдат отнети. Цялата власт и мощ, на които по-рано сме се опирали, ще бъдат сведени до нищо. И ние ще бъдем изоставени от други народи; ще останем сами със себе си.

В по-малък мащаб, ние виждаме това проклятие да работи в живота на някои християни. В миналото те са уповавали на финансовата сигурност, на материалните притежания, на светските удоволствия. Сега техните духове са напълно пресъхнали. Те са станали изолирани, изоставени, изгубени в пустинята от страх и объркване.

Но ако поставим нашето доверие в Господа, ето какво ще произведе нашата вяра: „Благословен да бъде оня човек, който уповава на Господа, и чието упование е Господ. Защото ще бъде като дърво насадено при вода, което разпростира корените си при потока, и няма да се бои, когато настане пекът, но листът му ще се зеленее, и не ще има грижа в година на бездъждие, нито ще престане да дава плод” (17:7-8).

Блажен е всеки служител, църква и народ, които поставят своето доверие в живия Бог. И блажен оня, който не позволява на никаква лоша новина да го отстрани от мястото му на почивка в Господа.

Когато изцяло се доверяваме на Отца, ние пускаме корени в реката на здравето. И Неговата божествена сила - прекрасното, зелено, духовно здраве - се влива в нас и тече през нас.

Докато всичко около нас се разпада, ние ще процъфтяваме като зелени дървета, здрави и силни. И когато дойде времето на изпитанието, ние няма да отслабнем или клюмнем. Напротив, вярата ни ще се увеличава.

Виждаме картина на това в Осия 14. Ефрем (Израел) се покая за отстъплението си, отказа се от своето идолопоклонство и се обърна към Господа с подновена доверие. На свой ред, Бог им каза: „Аз го чух... Аз му съм като вечнозелена елха; от Мене е твоят плод” (Осия 14:4-8).

Изведнъж, Ефрем процъфтя отново. Тяхната вяра, демонстрирана чрез покаянието им, произведе духовно здраве. И скоро след това те принесоха плод, поради Божия зелен поток в тях.

Защо „зеленината” е важна за нашата вяра?

Не забравяйте, че на скакалците беше заповядано да не увреждат нищо зелено. Тоест те не могат да наранят никого, който ходи с вяра. Затова дори в разгара на техните атаки, тези, които поставят доверието си в Бога, ще стоят прави, като твърди, зелени дървета. Те няма да бъдат повредени от каквито и да е скакалци, включително и от терористи.

Най-добрата защита срещу всеки вид атака от ада, срещу всяко скорпионско жило, е духовното здраве. И това здравеопазване идва само, когато ние се обръщаме към Господ и се доверяваме в Неговите обещания.

Позволете ми да ви попитам:

- Вярвате ли напълно в Божията прошка? Зависите ли от кръвта Му да ви очисти от всяка неправда? Или все още изкопавате стари грехове, които отдавна са били простени?

Ако се чувствате осъдени и постоянно се стремите да угодите на Бога, тогава не сте зелени или в добро здраве. Преди всичко желанието на Бог е вие да приемате дара Му на прошка и да си почивате в него.

Животът се промени драстично след събитията от 11 септември. Преди това средният християнин беше зает с удовлетворението от работата, намирането на добър съветник и това да има приятели, които го разбират. Сега нещата са различни. Нещо различно се изисква от нас. И за да оцелеем, ние ще трябва да разчитаме изцяло на Божиите заветни обещания.

Трябва да имаме увереност в следното: „Аз съм се покаял и съм изповядал греховете си. И сега те са под кръвта на Христос. Така че, аз знам, че съм опростен.

Дяволът може да прави каквото си иска в обществото, но той не може да докосне душата ми. Аз няма да обръщам внимание на мислите за вина или страх. Ще се доверя само на Божието Слово. А то казва, че съм чист и скъпоценен за Него”.

- Вие сте приели Божията прошка. Но вярвате ли в безусловната Му любов към вас?

Нашият Господ не ни напуска всеки път, когато се провалим. Той не поглежда постоянно през рамото ни, изисквайки всичко да правим по правилен начин. Той просто иска да дойдем при Него и да изповядаме: „Аз вярвам в Твоето слово, Господи. Прости ми, измий ме и ме дръж в ръцете Си”.

Божие желание за нас е ние живеем през всички дни от живота ни без да се страхуваме. Ето защо ние не се осмеляваме да позволим на Сатана да ни обвинява с неуспехи от миналото ни. Ако сме се покаяли от тях, тогава ние сме покрити от скъпоценната изчистваща кръв на Христос.

Не много отдавна аз се разхождах близо до нашия дом в Ню Джърси, молих се и пях „Добре е на ушата ми”. Попитах Отец: „Господи, имаш ли слово за мен?”

Святият Дух ми прошепна: „Да, имам, Дейвид. Ти се доверяваш на очистващата кръв на Моя Син. И приемаш Моите обещания за прошка. Заради това, всички от небето пеят заедно с теб. Те пеят, "Да, добре е, добре е на душата на Дейвид."

Мир завладя сърцето ми. В този момент аз разбрах какво означава да се чувстваш „зелен” от духовно здраве. Аз пеех в сърцето си: „Аз съм зелено дърво в Божия дом. И никакво оръжие, скроено против мен в ада не може да ме докосне”.

Точно сега, целият свят е покрит с мантия от страх. Хората са парализирани от всякъде. За съжаление, нещата за тях ще се влошават още по-повече. Скакалците на Сатана ще донесат унищожаване на всички, които „нямат Божия печат на челата си” (Откровение 9:4).

Според Писанието, хората ще отговорят на нарастващите бедствия по един от двата начина:

1. Онези, които отхвърлят Бога и отказват да се покаят, ще се закоравят от ужасите, които виждат.

Откровение 9 ни казва за 200-милионна армия от хора, която ще унищожи една трета от населението на Земята. Несъмнено тук става дума за ядрена война. Много трудно е да си

представим опустошението и язвите по целия свят, които ще последват. Въпреки това, на нас ни е казано: „И останалите човеци, които не бяха избити от тия язви... не се покаяха” (Откровение 9:20-21).

Тези, които се закоравят спрямо Бога сега, ще онемееят от ужасните бедствия, които предстоят. Ако един народ или нация, които се намират под осъждане, не се покаят след многократни призиви за пробуждане, те никога няма да го направят. Просто ще си закоравят вратовете.

2. Онези, които вярват в Бог, ще се радват.

Всъщност, в самия разгар на опустошение, тези служители ще викат от радост. „Така ще се веселят всички, които се надяват на Тебе; винаги ще се радват” (Псалм 5:11).

Защо ще викат от радост? „Защото Ти им си покровител... Ще го покриеш с благоволение като с щит” (5:11-12).

Ето Божието обещание към всички, които поставят доверието си в него: „Господ да те послуша в скръбен ден; името на Бога Яковов да те постави на високо! Да ти прати помощ от светилището, и да те подкрепи от Сион... Сега зная, че Господ избавя помазаника Си; ще го послуша от своето Си небе Със спасителната сила на десницата Си. Едни споменават колесници, а други коне; но ние ще споменем името на Господа нашия Бог. Те се спънаха и паднаха; а ние станаме и се изправихме” (Псалм 20:1,2, 6-8).

Някои хора уповават на военната мощ на Америка. Но всички, които вярват в Бог, ще намерят истинска почивка.

Ние не се нуждаем бомбоубежища, противогазни или тайници. Ние имаме Бог, Който е нашият мир. И Той ще ни чуе, когато Го призовем.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2001 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Day of the Locusts](#) / [Денят на скакалците](#)